

عنوان مقاله:

استفاده از اثرات آللوپاتیک ژوگلان و عصاره برگ گردو به عنوان یک علف کش بیولوژیک در مدیریت علف های هرز

محل انتشار:

اولین همایش ملی راهبردهای دستیابی به کشاورزی پایدار (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

الهام فجاوند - دانشجوی کارشناسی ارشد اگرواکولوژی دانشگاه شهرکرد

عبدالرزاق دانش شهرکی - استادیار گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشگاه شهرکرد

خلاصه مقاله:

به علت افزایش علف های هرز مقاوم به علف کش و نگرانی های محیطی ناشی از کاربرد علف کش های مصنوعی، تلاش بسیار زیادی برای طراحی راهبردهای مدیریت علف های هرز انجام شده است. با عنایت به اینکه نمی توان استفاده از علف کش ها را کاملاً حذف کرد، لذا می توان استفاده از آنها را با به کارگیری پدیده آللوپاتی به عنوان ابزاری برای مدیریت علف های هرز روز به روز کاهش داد. گردوی سیاه (*J. nigra L.*) یکی از معروفترین گیاهان آللوپاتیک می باشد. با توجه به تأثیر ژوگلان و عصاره برگ گردو بر رشد و جوانه زنی گیاهان و اثرات بازدارنده آن، مطالعه حاضر به بررسی بهره برداری از آن به عنوان یک علف کش بیولوژیک پرداخته است. بنا بر گزارشات، گیاهانی که رشدشان به دلیل نزدیکی با درخت گردو مختل شده بود، علائمی از قبیل زردی، پلاسیدگی و در نهایت مرگ را نشان دادند. عامل اصلی این علائم، نوعی ترکیب شیمیایی به نام ژوگلان با فرمول شیمیایی (5- هیدروکسی-1 و 4 نفتاکوئینون) می باشد که به طور طبیعی در تمام اندام های درخت گردو وجود دارد. ژوگلان اثری بازدارنده بر رشد چندین گونه گیاهی همچون سیب، شاه توت، زغال اخته، سیب زمینی، گوجه فرنگی و ... داشته است. همچنین ژوگلان با کاهش فتوسنتز و تنفس، از رشد گیاهان رقیب جلوگیری کرده و ایجاد تنش اکسیداتیو کرده و آن را افزایش می دهد. از این رو گردو به طور بالقوه دارای پتانسیل علف کشی است و می توان از آن، در راستای اهداف کشاورزی پایدار در مدیریت علف های هرز بدون تأثیر سوء بر محیط زیست، بهره جست

کلمات کلیدی:

آلوپاتی، کشاورزی پایدار، گردو، مدیریت علف هرز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/123832>

